

da den Bestemmelse, som deri indeholdes, vil gjøre sig gjældende ad en anden Wei, og jeg finder det derfor ikke nødvendigt for denne Paragraphs Skyld at holde paa Loven.

Blume: Af de Vittringer, som vi hørte af den ærede 4de Landsstingsmand for Kjøbenhavn (Madvig), kan jeg slutte mig til den sidste Deel af dem, dem nemlig, som angik § 4, idet jeg nemlig ogsaa antager, at der ikke er nogen videre naturlig Forbindelse mellem denne Paragraph angaaende Confirmation to Gange om Aaret og det øvrige Lovforslag. Den er kommen ligesom i en tilfældig Forbindelse dermed, mener jeg, og hører ikke sammen med Lovforslaget. Jeg samstemmer ogsaa med, hvad han sagde om, at det dog vel vilde være at paalægge Præsten en stor Byrde, naar det ved Lov blev bestemt, at han bestemt skulde holde Confirmation to Gange om Aaret, selv om der kun meldte sig een Confirmand. Derimod kan jeg ikke samstemme med de Vittringer, der ere faldne angaaende Lovforslaget i dets Heelhed. Jeg negter slet ikke, at der jo kan være enkelte Ting og enkelte Bemærkninger, der ville kunne gjøre sig gjældende angaaende Lovforslaget; det er vel sjældent, at et Lovforslag er saaledes affattet, at man ikke skulde have nogen Betænkelse ved dets Antagelse, at man ikke skulde kunne gjøre nogen Indvending derimod; men jeg troer dog at burde anbefale Lovforslaget til Fremme her i Thinget, og jeg kunde heller ikke have noget Synderligt imod, at Forslaget blev til Lov omtrent med de samme Ord og i den samme Form, som det har modtaget paa et andet Sted. Jeg troer ikke, at der er saa stor Betænkelse, som det blev yttret, ved at tage et eller andet enkelt Punct af en omfattende Lov for sig til nogen Forandring; jeg troer ikke, at man skal være saa betænkelig ved at gjøre deslige Forandringer, at man just udtrykkelig skal have ligesom en heel Afdeeling af Loven for sig for at kunne gaae ind paa Forandringer; man kan vist meget vel forandre enkelte Ting i en Lov, uden at det dog derfor kan siges at føre til en Forandring af Principet i den Lov, som allerede er forhaanden. Med Hensyn til de enkelte Vittringer, som ere faldne, skulde jeg i Særdeleshed tillade mig at bemærke, at jeg

troer, at det er mindre rigtigt, naar den samme ærede Landsstingsmand har talt om Bestemmelsen i § 1 som en Belønning for Flid og Kundskab. Jeg troer ikke, at det er Hensigten med denne § 1 at fastsætte en Løn for Flid og Fremgang, men at det er den naturlige Folge af Flid og Fremgang, at Børnene kunne fritages for den regelmæssige Skolegang. Denne Bestemmelse er, som sagt, ikke for at give en Belønning, den er ikke en saadan, der ikke skulde have videre Hensigt end at belønne; men Hensigten med Skoleunderviisningen maa jo være at give Børnene de fornødne Kundskaber, og, naar de faae disse, maa det være Staten og Skolen det Samme, paa hvilken Maade de ere blevne erhvervede. Det er det, jeg mener, man skal holde fast ved, at Underviisningen er for Underviisningens, for Kundskabens Skyld, og ikke for at der kan være en større eller mindre Regelmæssighed i Skolens Anordning og Indretning. Det er det, det kommer an paa, at Staten kan efter Omstændighederne faae saagodt oplyste Borgere som muligt; men, hvorledes Oplysningen er bragt tilveie, kommer slet ikke Staten ved, og deri bør heller ikke møde nogen Vanskelighed fra Skolens Side. — Forsaavidt der er blevet bemærket, hvad der kan synes at være ganske rigtigt, at, naar Børnene have været fritagne for Skolegang i et halvt Aar, ville de gaae tilbage, og Skolelæreren altsaa komme til at arbejde med dem under mindre fordelagtige Vilkaar, da skal jeg dog gjøre opmærksom paa, at det vistnok vilde være ganske sandt, at Børnene, naar de have været borte fra Skolen i nogen Tid, ville i Forstningen bestundes at være ligesom gaaede noget tilbage; det vil falde dem ligesom lidt vanskeligt igen at indordne sig under Skoleunderviisningen; men det vil ogsaa kun være i de første Dage. Enhver, der har beskæftiget sig med Underviisningen, vil vide, at den Underviisning, der har hvilet i nogen Tid, derfor ingenlunde bliver ufrugtbar eller unyttig, fordi den ikke synes at have udviklet sig; tværtimod kan den, ligesom Sæden, der ligger i Jorden, spire og bære Frugt, som ikke strax sees, men kommer igjen senere. Jeg troer, at, naar Underviisningen har været afbrudt i nogen Tid, vil den blive